

Werkelijke reden?

Tja, de politiek is er een ster in om via een omhaal van woorden de (zogenaamde) logica van een (voorgenomen) besluit voor het voetlicht te brengen. Maar wat is nu de werkelijke reden dat minister Plasterk (en mogelijk een meerderheid in de 2K, en zeker D66) de Zondagswet wil intrekken? Scheiding kerk-staat las ik ergens. Hoezo is het niet de taak van de overheid om het waardevol invullen van de rustdag te beschermen? Moet de burger zelf dan zijn gewenste rust gaan handhaven? Moet de kerk zelf dan een openbare ordedienst in het leven roepen? Zelf haar rust gaan afdwingen? Natuurlijk niet, dat hoort vanzelfsprekend bij een regulerende overheid en schendt nergens het vaak nogal clichématig gebruikte argument scheiding kerk-staat.

Gemakzuchtige democratie

De lokale overheid zou het beter kunnen regelen, was een ander argument. O ja? Waar vandaan komt de overtuiging dat het lokaal beter geregeld wordt dan via nationale wetgeving? Dat er lokaal meer voeling is met de plaatselijke samenleving, ongetwijfeld. Maar hoezo zou dat een betere behartiging op dit punt garanderen? Ik veronderstel dat het behoud van zondagsrust een minderheidsstandpunt is, in ieder geval het behoud van een ongestoorde (morgen)kerkdienst. Waar klopt het hart van de democratie nog voor minderheden?! De hoofdtaak van de democratie was, is en blijft toch de zorg voor, de bescherming van en het bieden van een vertrouwde samenleving voor ook de verschillende minderheden?! Maar meer en meer verwordt democratie tot de gemakzuchtige kracht van de helft + 1. Gemakzuchtig, omdat besluiten die volgens dat principe werkelijkheid worden, altijd voorzien kunnen worden van het label 'breed draagvlak' en verdere aandacht niet meer nodig is. Maar wat wordt gedaan met de net zo waardevolle wensen van groepen in het deel 'de helft - 1'?

Afstemming

Weet u: dat een (morgen)kerkdienst met wat meer lawaai te maken zou krijgen, vind ik nog het minst lastige. Dan moeten we ons als kerkgangers maar wat meer trainen in het luisteren met achtergrondruis. Zolang het maar redelijk blijft en niet al te hinderlijk is. Maar over wat redelijk en hinderlijk is, zal afstemming nodig zijn. En ik vrees dat dat afstemmen ook veelal gedomineerd zal worden door het principe van de helft + 1. Als de voortekenen uitwijzen dat een evenement veel mensen trekt en veel geld genereert, dan is het jammer, maar helaas. 'Jullie kunnen de kerkdienst toch verzetten?' Hoewel er gelukkig positieve voorbeelden zijn te noemen vanuit de praktijk waarbij twee partijen met geheel verschillende opvattingen toch in goed onderling overleg tot een oplossing zijn gekomen, heb ik zo mijn reserves of die ruimte in de toekomst ook wordt gezocht, zeker als er in de basis geen wettelijk verbod meer aanwezig is.

Niet meer van deze tijd

Los van dit alles: hoewel de Bijbel de magistrale en Goddelijke voorzet geeft inzake het nut en de noodzaak van een rustdag, is mijn overtuiging dat zelfs sociologische en bedrijfseconomische argumenten dit nut en deze noodzaak vrij gemakkelijk kunnen bevestigen. Dus waarom dan het 6+1-principe loslaten? Want je hoeft niet een heel ingenieus brein te hebben om tussen de regels door te begrijpen dat het 'niet meer van deze tijd zijn' van de Zondagswet (ook een genoemd 'argument') geen betrekking heeft op bijvoorbeeld het feit dat de nationale overheid dit nog regelt. Het

is duidelijk dat het 'niet meer van deze tijd' vooral moet resulteren in minder of geen verboden voor activiteiten op zondag, activiteiten die gewaardeerd worden door de meerderheid in deze tijd. Een meerderheid van wie de zondag net zo gewoon mag worden als de zaterdag. Mijn tegenvraag blijft echter: waarom in vredesnaam het kostbare van een aparte (rust)dag loslaten?

Oude papieren

Ik heb nog geen (goed) idee wat de werkelijke reden is voor het willen intrekken van de Zondagswet. Voor zover ik al 'argumenten' heb gezien, zijn ze niet sterk of zelfs zonder inhoud. Daartegenover zijn er meerdere redenen aan te dragen waarom de Zondagswet zou behouden moeten worden. Bijvoorbeeld het bieden van vertrouwde en groepseigen omstandigheden voor een minderheid. Ook het hoog houden van de 6+1-inrichting van onze week, die niet alleen oude historische (en ja: christelijke) papieren heeft, maar die zelfs een alwijze Goddelijke instelling kent.

Klok luiden

Ik vrees echter dat het debat niet zal gaan over het nut en de noodzaak van een aparte (rust)dag. Eerder zal dit worden gedomineerd door het zoeken naar 'evenwicht' tussen ruimte voor feest- en festivalgangers die niets liever willen dan doofmakende dB's en ruimte voor de kerkganger die een redelijk ongestoorde kerkdienst wil bijwonen. En dan hoor ik de klok al luiden: *'Het is toch niet meer van deze tijd* dat vanwege een minderheid een evenement pas vanaf 13 uur echt kan worden opgestart.' Schrappen dus die wet, zegt de meerderheid dan. Bij wie kan de rustzoeker en de kerkganger dan nog terecht? Gelukkig is en blijft er altijd een Belangenbehartiger.

A. de Visser, 18 mei 2016